

2. Komisija ocenjuje, da način, na katerega grški organi razlagajo in uporabljajo veljavno zakonodajo, v bistvu privede do prepovedi prodaje „bake-off“ proizvodov, ki jih je treba do konca speči ali pogreti, v splošnih živilskih trgovinah (supermarketi), saj grški organi za te proizvode zmotno štejejo, da morajo izpolniti stroge zahteve, ki se običajno uporabljajo za pripravo in pečenje popolnoma pečenega kruha in pekovskih proizvodov.
3. Po mnenju Komisije, če kratko končno pečenje ali pogrevanje izven pekarnice predstavlja posebno značilnost, ki „bake-off“ proizvode ločuje od drugih pekovskih proizvodov, uporaba grške pekovske zakonodaje za „bake-off“ proizvode ne more škoditi za prodajni način v smislu sodb Keck in Mithouard in posledično spadati v obseg člena 28 ES.
4. Komisija prav tako meni, da je večina pogojev, ki jih mora izpolniti metoda „bake-off“, očitno neupravičenih in nesorazmernih, saj to metodo tvori zgolj kratko pečenje ali pogrevanje napol pečenih ter popolnoma pečenih in zmrznjenih pekovskih proizvodov. Poleg tega Komisija ocenjuje, da so ti pogoji izredno obremenjujoči za vse prodajalne, od katerih se zahteva izpolnitev pogojev, ki so jim podvržene pekarnice.
5. Komisija zato zaključuje, da Helenska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 28 ES.

**Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 18. februarja 2005**

**(Zadeva C-84/05)**

(2005/C 93/32)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata M. Konstantinidis in A. Aresu, člana njene pravne službe, kot zastopnika, je dne 18. februarja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela predpisov, potrebnih za uporabo Direktive Sveta 96/61/ES <sup>(1)</sup> z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja pri novih obratih, ni izpolnila obveznosti iz člena 21(1) slednje;
2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive se je iztekel 30. oktobra 1999.

<sup>(1)</sup> UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

**Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 18. februarja 2005**

**(Zadeva C-85/05)**

(2005/C 93/33)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Pardo Quintillán in D. Recchia, kot zastopnika, je dne 18. februarja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES <sup>(1)</sup> z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike, oziroma s tem, da teh predpisov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 24(1) te direktive;
- Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.